

DİNLER VE DİLLER ÜZERİNE BİR GEZİNTİ*

Duran NEMUTLU**

ÖZET

Biz bu çalışmada mitolojiden, Darwin teorilerinden, Mendel yasalarından daha ötede, tamamı pozitif bilim verilerine uymayabilen fakat aynı zamanda hayatın ve dünyanın gerçekleri olarak da kabul edilebilen kutsal kitaplar ve bu kitaplardan alıntı yapan yazarlara dayalı dinler ve diller üzerine küçük bir gezinti yapmak istedik. Kendi adıyla anılan yasaların bulucusu ve genetik biliminde bir çığır açan Avusturyalı bilim adamı Mendel'in (1822-1884) hem bir botanikçi hem de bir din adamı olduğunu unutmadan.

Âdem peygamberden Nuh peygambere kadar yaş ortalaması dokuz yüz yıla yakın on peygamber ve yönetici geliyor dünyaya. İnsanlık doğru yoldan saptığı için Nuh tufanı meydana geliyor. Tufanda Nuh peygamber, üç oğlu ve eşleri (toplam 8 kişi) kurtuluyor. Diğer tüm insanlar yok olduğu için Nuh ikinci Âdem olarak da algılanabilir. Günümüzdeki insanların hepsi Nuh ve üç oğlundan türemişlerdir. Dolayısı ile herkesin Nuh'un dilini konuşması gerekirdi. Başlangıçta öyleydi. Ne zaman ki insanlar Babil kulesini yaparak Tanrı'ya ulaşmak istemişlerdir, bu Tanrı tarafından kendine şirk koşmak olarak algılanmıştır; zaten İbranicede Babil tanrı kapısı anlamına gelmektedir. Tanrı bir zelzele meydana getirerek kuleyi yıkıyor ve insanlara da: Sizi dünyanın dört bir bucağına dağıtacağım ve birbirinizin dilini anlamayacaksınız, der. Böylece birlikte anlaşılabilir Tanrı'ya şirk koşamayacaklardır. Bunun sonucunda insanlığın farklı dilleri oluşmuştur. Nuh'un büyük oğlu Sem' (Sami) den Arapça, İbranice, ikinci oğlu Ham'(Kam)dan Afrika dili ve nihayet üçüncü oğlu Yafes'(Yafet) den Hint-Avrupa dilleri oluşmuştur.

Anahtar Kelimeler: Din, Âdem, Nuh, Dil, Sem, Ham, Yafes.

A TOUR TAKEN ON THE RELIGIONS AND LANGUAGES

ABSTRACT

In this particular paper we have aimed to take a tour on the religions and languages depending on the authors' quotations from the holy books which are considered to be ultimate truth of life and this world, which are neither in agreement with Darwin's or Mendel's laws nor in harmony with natural sciences, keeping in mind the founder of

*Bu makale Crosscheck sistemi tarafından taranmış ve bu sistem sonuçlarına göre orijinal bir makale olduğu tespit edilmiştir.

** Prof.Dr., Adnan Menderes Üniversitesi, Fransız Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, E-mail: dnemutlu@adu.edu.tr

the laws known by his name, Austrian scientist Gregor Mendel (1822-1861) who is both a botanist and a cleric.

From prophet Adam to Noah ten prophet or governor whose average lifespan are approximately nine hundred years have come to Earth. The flood comes over mankind as a punishment of their deviation from the true path. Eight people (Noah and his three sons and their spouses) in total are saved. As all other people were dead, Noah could be considered second Adam. Mankind today are the descendants of these three sons and their wives, and prophet Noah. So all mankind were expected to speak the language of Noah. It was so up to the time when mankind attempted to build the Tower of Babylon to get to God. Such an act has been considered blasphemous, and in Hebrew Babylon means “gate of God”. God sends an earthquake and addresses to the mankind: “I will dissipate you all over the world and you will not understand what the other say.” In consequence of this, mankind will not be able to reach a blasphemous consensus. From then on mankind spoke different languages. The elder son of Noah, from Ham and Hebrew are stemmed, African languages from Shem and lastly Indo-European languages were born of his youngest son Japheth.

Key Words: Religion, Noah, Language, Ham, Shem, Japheth.

Biz bu çalışmada mitolojiden, Darwin teorilerinden, Mendel yasalarından daha ötede, tamamı pozitif bilim verilerine uymayabilen fakat aynı zamanda hayatın ve dünyanın gerçekleri olarak da kabul edilebilen kutsal kitaplar ve bu kitaplardan alıntı yapan yazarlara dayalı dinler ve diller üzerine küçük bir gezinti yapmak istedik. Kendi adıyla anılan yasaların bulucusu ve genetik biliminde bir çığır açan Avusturyalı bilim adamı Mendel’in (1822-1884) hem bir botanikçi hem de bir din adamı olduğunu unutmadan.

İnsanlık tarihi, başka bir deyişle insanlık trajedisi, Âdem ile Havva’nın cennetten kovulmaları ile başlar. Tanrı önce yeri (dünyayı) ve gökleri, geceyi ve gündüzü, otları, meyveli ağaçları, balıkları, hayvanları, kuşları yaratıyor. Sonra Tanrı kendi suretinde (kendine benzer şekilde) topraktan, daha doğrusu yağmurun ıslattığı çamurdan Âdemi yaratıyor. Onun burun deliklerinden üfleyerek hayat soluğu, yani ruh veriyor ve onu canlı haline getiriyor. Tanrı insanın tek olmasını uygun bulmuyor, Âdem’e derin bir uyku veriyor ve o uyurken kaburga kemiğinin birini alıyor ve ondan Havva’yı yaratıyor ve onu Âdem’e eş olarak veriyor. Tevrat’a göre yaratılış ilk altı günde tamamlanıyor. Yani dünyada gördüğümüz ve gözlemleyebildiğimiz her şey, yer, gök, yıldızlar, sular, denizler, kara parçaları, madenler, otlar, ağaçlar, hayvanlar, kuşlar, balıklar ve bunların üstünde ve bunlara egemen olabilecek şekilde de insan ilk altı günde yaratılıyor. Yedinci günü Tanrı dinlenme günü olarak ayırıyor ve o gün dinleniyor.

Tanrı yeryüzü cenneti diye adlandırılan Eden’de bir bahçe kuruyor ve buraya Âdem ile Havva’yı yerleştiriyor. Bu cennet bahçesinde yok yok, her türlü güzel görünümlü, güzel kokulu, tatlı, lezzetli meyveler, sebzeler, otlar, her türlü yiyecek ve içecek dolu. Cennet bahçesinin orta yerinde iki ağaç bulunmaktadır, biri “hayat ağacı” yani ölümsüzlük ağacı, o ağacın meyvesini yiyenler ölümsüzleşiyorlar, diğeri ise “iyiliği ve kötülüğü tanıma ağacı”. Tanrı her türlü yiyecek ve içeceği, meyveleri Âdem ile Havva’ya serbest bıraktığı halde bir ağacın meyvesini, yani “iyiliği ve kötülüğü tanıma ağacı”nın meyvesini yasaklıyor. Orada zevk ve rahatlık içinde yaşayıp giderken bir gün önlerine yılan çıkıyor ve onlara Tanrı’nın yasakladığı meyveyi niçin yemediklerini soruyor.

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/10 Fall 2013

Âdem ile Havva'da, eğer o yasak meyveyi yersek, Tanrı öleceğimizi söyledi, diyorlar. Yılan, hayır ölmeyeceksiniz, aksine, Tanrı seviyesinde bir varlık olacaksınız, onun gibi, iyiyi kötüyü ayırt edeceksiniz, der. Sonuçta, yılan önce Havva'yı kandırıp ona bu yasak meyveden yedirtiyor, ardından da Havva Âdem'i kandırarak onun bu yasak meyveden yemesini sağlıyor. Bu yasak meyveyi yemeden önce bilinmeyen âlemlerdeki periler, melekler gibi büyük iradenin emrinde ve egemenliğinde yaşayıp giden bu ilk iki insanda, yasak meyveyi yedikten sonra bir değişiklik oluyor, bunlara bilinç ve utanma duygusu geliyor. Çıplak olduklarının farkına varıyorlar, Tanrı'nın karşısına bu halleri ile çıkmak istemiyorlar ve saklanıyorlar. Tanrı, emirlerini tutmayan bu iki insana bağıyor, çağırıyor, nihayet Âdem ile Havva incir ağacı yaprağından örülmüş ve edep yerlerini örten bir giysi düzeneği ile Tanrı'nın huzuruna çıkıyorlar. Tanrı, emirlerine uymama cezası olarak bunları cennetten yeryüzüne, yani dünyaya kovuyor. Âdem ile Havva yeryüzüne sürgün edilirken, cennet bahçesinin ortasındaki "hayat ağacı", başka bir deyişle "ölümsüzlük ağacı" nın meyvelerinden yemelerine engel olmak için Tanrı kerubi diye adlandırılan ve kılıçlarından alevler yükselen melek takımı ile bu ağacı koruma altına alıyor. Ve Âdem ile Havva toprağından yaratıldıkları ve toprak olarak dönecekleri dünyaya ölümlü insanlar olarak yerleştiriliyorlar. (La Sainte Bible, tarihsiz, Genese, Esaie 55: 1-40)

Dante "İlahi Komedya" adlı eserinde "nasıl ki su baskını, yangın, deprem Tanrı'nın bir hatası ise, kadınlar da onlardan biridir", der. Ama bugün içimizden hangimiz, hangi erkek, hatta hangi insan iyi ki Tanrı böyle bir hata yapmış demekten kendini alabilir, kadınsız bir dünyanın sevimsizliğini düşünmek bile istemeyiz. Dante örneğinin aksine, insanın içinden "iyi ki Âdem ile Havva bu günahı işlemişler" diyeceği geliyor. Çünkü yasak meyveyi yemeleri onlara bilinç veriyor, utanma duygusu veriyor, gözleri açılıyor, iyi ile kötüyü ayırt etmesini öğreniyorlar. Bilinç ve utanma duygusu günümüzde dahi, modern bilimin çizdiği ölçekler içinde insanı tanımlayan en önemli iki göstergedir. Bilinci yerinde olmayan bir insan hata yapsa günahı olmaz, suç işlese cezası olmaz. İnsanın kendinde olması, kendini tanıması ve iyilik yapmasından daha önemli ne vardır bu dünyada?

Âdem peygamberden Nuh peygambere kadar yaş ortalaması dokuz yüz yıla yakın on peygamber ve yönetici geliyor dünyaya. Peygamberler, içinden çıktıkları veya başına geçtikleri kavimlerin Tanrı buyruğu yolunda yürümelerini sağlayan bir elçi ve önder olmalarının ötesinde, aynı zamanda o toplulukların yöneticileri, kralları idiler. Tanrı buyrukları aynı zamanda birer kanun olarak kabul edilir ve uygulanırdı. Örneğin Musa peygambere gelen kutsal kitap "Tevrat" İbranice'de "Kanun" anlamına gelmektedir. Âdem peygamberden Nuh peygambere kadar varan 10 peygamberin adları ve yaşları şöyledir: Âdem 930, Seth 912, Enosch 905, Kénan 910, Mahaleel 895, Jéred 962, Hénoc 365, Métuschélah 969, Lémec 777, Nuh 950. Nuh peygamber 500 yıl kavmini doğru yola sokmak için uğraşiyor. Fakat hiç kimse Nuh'a inanmıyor. 500 yaşından sonra üç çocuk meydana getiriyor, büyüklük sırasına göre, Sem, Cham (Kam), ve Japhet (Yafet veya Yafes). 100 yıl daha Kavminin Tanrı buyruğuna uyması için uğraşiyor, yine başaramıyor. Nihayet Nuh 600 yaşındayken Tanrı'dan bir gemi yapma ve bu gemiye inanan insanları, temiz hayvanlardan (inek, keçi, güvercin gibi) ikişer çift, temiz olmayan hayvanlardan (domuz gibi) birer çift alması emrini alıyor. Bu işlem tamamlandıktan sonra meydana gelen ve "Nuh" adını alan (peygamberin kendi adı) bir tufanla gemi dışındaki tüm hayvanlar ve insanlar (Tabii bu insanlar inanmayan insanlardır) yok oluyorlar. Nuh peygambere kendi ailesinden başka inanan olmadığı için yalnız Nuh peygamber ve eşi ile üç oğlu (Sem, Kam, Yafes) ve eşleri kurtulabiliyor bu tufandan. Bu nedenle Nuh ikinci Âdem olarak da adlandırılır. Bugün dünyada var olan tüm insanlar Nuh ve üç oğlundan türemişlerdir.

İnanmak ihtiyacı insanın doğasında vardır. Hatta bu ihtiyacın, iyiliği kötülükten ayırt etme duygusu ile birlikte insan hücrelerinde, geninde mevcut olduğu (Kur'an'daki Şems suresinde belirtildiği gibi) bilim ve din adamları tarafından söylenmektedir. Bu durum da Âdem ile

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/ 10 Fall 2013

Havva'nın cennetteki yasak meyveyi yemeleriyle paralellik arz ediyor. Çünkü bu meyve iyilikle kötülüğü tanıma, ayırt etme ağacının meyvesiydi. İnsanlar korktukları, ürktükleri, üstün buldukları her şeye, ateşe, suya, fırtınaya, ağaca, taş, göğe, güneşe, putlara tapmışlardır (Eliade, 2003: 61-80). Kendi dillerini konuşan ve kendilerinden birinin peygamber olduğu kavimlerde bile peygamberlere inanmayıp çeşitli totem ve putlara tapanlar olmuştur. Aynı andan farklı kavimlerde farklı peygamberler olduğu gibi (İbrahim ve Lut peygamberler), bazen aynı kavimde birden çok peygamberler de olmuştur, Davut peygamber ile Süleyman peygamberin bir süre İsrail Oğullarına birlikte peygamberlik yapmaları gibi (Davut, İ.Ö: 1000-972, Süleyman, 972-932). Semavi dinlerin, totem ve putların yanında insanların kurduğu dinler de vardır. Zerdüş, (Zaratustra) dini, Budizm, Konfüçyanizm, Brahmanizm, Bahai dinleri bunlardan bazılarıdır.

Toplum düzenini sağlamada ve korumada dinin önemli bir faktör olduğu toplum bilimciler tarafından kabul edilmektedir. Hatta Voltaire, eğer bir toplumda din yoksa onu yaratmak gerekir, böylece çiftçim benim buğdayımı çalmayacak, uşağım eşime kötü gözle bakmayacaktır, der. J.J. Rousseau bir devletin dininin olması gerektiğini savunur, dinsiz bir adamı öldüremeyiz ama sınır dışı edebiliriz, der. İnanan insanlar için Tanrı'dan ve cehennemden korkma, öbür dünyada vaat edilmiş cennete girebilme umudu kötülüklerden uzaklaşmak için bir etken olabilir. Modern toplumlarda elbette sosyal düzen kanunlarla sağlanmalıdır. Ancak kanunlar, olayların toplum içinde, tanıklar huzurunda olması ve yeterli deliller bulunması halinde geçerli olur, oysa din toplum içinde olduğu kadar tenhalarda da işlevseldir.

İ.Ö. 13. Yüzyıla kadar dünyada çok tanrılı dinler egemendi. Otuz beş bin kadar din sayılabilmektedir. Dinler koydukları kurallar ve töreler ile toplumsal düzeni sağlamak için varsalar, farklı kurallar ve törelerle bu kadar çok sayıda dinin var olması toplumlar arası düzeni sağlamak şöyle dursun toplumlar arası çatışmayı artırmazlar mı? Eğer tek Tanrı ve tek kural olursa düzenin daha iyi sağlanacağı düşünülmüştür. Tek tanrı fikri Musa peygamberin kayınpederi, çöl bilgini Yetro'dan çıkmışsa da asıl uygulayıcısı Musa peygamberin kendisi olmuştur.

Takriben günümüzden yedi bin yıl önce Nuh tufanı olmuştur. Tüm insanlık Nuh peygamber ve üç oğlundan (Sem, Kam(Ham) ve Yafes) türemiştir. Tufandan 3100 yıl sonra veya İ.Ö. 1900 yıllarında Nuh'un oğlu Sem'in soyundan İbrahim Peygamber geliyor. İbrahim peygamber Sara ile evlidir, fakat ondan çocuğu olmadığı için Mısırlı hizmetçisi Agar'ı (Hacer) kendine eş alıyor ve ondan İsmail adında bir oğlu oluyor. Daha sonra Sara'dan (Sara 90, İbrahim 100 yaşında) da bir oğlu oluyor. Onun adını da İshak (İsaac) koyuyor. Tanrı İbrahim'e: Bu iki oğlundan sana, gökteki yıldızlar, denizdeki kumlar kadar, yani sayılamayacak kadar nesiller vereceğim diyor, nitekim de öyle oluyor. İsmail'den Araplar, İshak'dan da Yahudiler türüyor. Yani Araplar ile Yahudiler kardeş çocuklarıdır, her iki kavimde İbrahim peygamberin torunlarıdır. Tanrı İbrahim peygamberin inancını denemek için oğlu İshak'ı Kurban etmesini söylüyor. İbrahim de oğlu İshak'ın başını kesilmiş bir ağaç gövdesi üzerine koyuyor ve keskin bıçağı boynuna çalıyor, fakat bıçak kesmiyor, bıçağı ağaca çalıyor, ağacı kesiyor. Sonra Tanrı İbrahim'in samimiyetine inanıyor ve gökten bir koç indirerek İshak'ı bağışlıyor. Yine Tanrı İbrahim peygambere 99 yaşında iken, aralarındaki birliği pekiştirmek ve diğer kavimlerden farklı olması için erkeklerin sünnet edilme emrini veriyor ve bu sünnetin bebek 8. Gününde iken yapılmasını istiyor. İbrahim peygamber 99 yaşında, oğlu İsmail 13 yaşında, İbrahim peygamberin kavmi ile birlikte yaşayan bütün erkekler, para ile satın alınan köleler dâhil hepsi sünnet oluyor. Yahudiler günümüzde de ilk hafta içinde çocuklarını sünnet ettirirler. İbrahim'den yaklaşık 1900 sene sonra doğacak ve Hristiyanlığın kurucusu olacak olan İsa peygamber de bir Yahudi çocuğu olduğu için doğumundan bir hafta sonra sünnet oluyor ve yeni yıl doğduğu gün olan 24 Aralık değil de sünnet olduğu 1 Ocak günü başlıyor.

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/10 Fall 2013

İshak'ın oğlu Yakup'un (Jacob) 12 oğlu oluyor ve bu 12 oğlundan 12 kavim oluşuyor. Yakup peygamber en küçük oğlu Yusuf'u (Joseph) diğerlerinden fazla sevince, kardeşleri Yusuf'u kıskanıyor, önce onu öldürmeye karar veriyorlar sonra bundan vazgeçip onu Mısır'a yük götüren kervancılara 20 gümüş sikkeye satıyorlar. Mısır'a varınca Yusuf'u Mısırlı bir subay satın alıyor, sonra Yusuf Firavun'un bakanlarından (Hazine ve İlaşe gibi) biri oluyor. Yakup peygamber bir gece sabaha kadar bir adamla savaşıyor, Yakup yenilmez bir savaşçı durumundadır ve karşısındaki adam Yakup'un kalçasına bir tekme savuruyor ve Yakup peygamberin kalça kemiği çıkıyor ve ömrünün sonuna kadar total kalacaktır. Oysa gece boyunca savaştığı kişi Tanrı'nın bir meleği yani Tanrı'nın kendisi imiş. Bundan böyle senin adın Yakup değil İsrail (İsrail) olacak diyor Tanrı. İsrail İbranice de "Tanrı ile savaşan" anlamına geliyor. Ve bundan sonra Yahudilere İsrail oğulları (Yakup'un oğulları anlamında) denecektir. Tanrı kendisine karşı gelen Yakup'un kalça kemiğini bir darbe ile çıkardığı için, Yahudiler hâlâ etlerin eklem kenarlarındaki kıkırdak ve bağ dokularını (tendon) yemezler.

Günün birinde İsrail Oğullarının ülkesinde kıtlık baş gösteriyor. Yiyecek içecek yok. Mısır'da bakanlık yapan kardeşleri Yusuf'un daveti üzerine Mısır'a göçüyorlar, orada ekmek bulma pahasına Mısırlıların kölesi oluyorlar. Orada uzun yıllar (1-2 yüzyıl) kölelik yaparken Firavun bir rüya görüyor ve tahtına bir Yahudi'nin oturacağını söylüyorlar. Bunun üzerine Firavun bir ferman çıkartarak tüm Yahudi erkek bebeklerin doğar doğmaz öldürülmelerini emrediyor. Fakat bir Yahudi anne bir erkek bebeğini saklamayı ve onu 2-3 ay emzirmeyi başarıyor, sonra onu bir sepete koyarak Nil nehrine bırakıyor, Nil kıyısında onu Firavun'un kızı buluyor ve büyütüyor. Suda bulunan bu bebeğe Musa (Moise, Mosché) adı veriliyor ve Musa İbranice de "Suların Kurtardığı" (Sauvé des eaux) anlamına geliyor. Sonra bu bebek Musa peygamber olacaktır.

Tüm peygamberler insanlığı kurtarmak ve doğru yola sevk etmek için gönderildikleri halde, Musa Mısır'daki İsrail Oğullarını esaretten ve kölelikten kurtararak, onlarla bir devlet kurmak amacı ile gönderiliyor. Tabi ki insanlık yine de Musa'dan gerekli dersi almıştır.

Musa peygamber 120 yıl yaşamıştır. 40 yaşında peygamberlik geliyor. İsrail Oğullarını Mısır'daki kölelikten kurtarıyor ama yüzyıllardır köle olarak yaşayan bir halkla da özgür ve bağımsız bir devlet kurmanın zorluğunu görüyor. Bunun için 40 yıl çöllerde kavmini dolaştırıyor. Tanrı'nın sözlerinden bir an tereddüt ettiği için "vaadedilmiş topraklara" (Filistin –Kudüs) girmesi de yasaklanıyor. Çöllerde kırk yıl dolaşırken köle halkından özgürlük ve bağımsızlığı bilen yeni nesiller doğuyor. Musa 80 yaşından sonra kavminin bir kısmını Suriye ve Lübnan dağlarına ve ovalarına yerleştiriyor, onlar çiftçilik ve çobanlık ile uğraşıyorlar, bir kısmını ise Akdeniz kıyısına, Lazkiye-Yafa bölgesine yerleştiriyor, onlarda gemicilik ve ticaretle uğraşarak, Fenikeliler devletinin kurucularından olacaklardır.

İ.Ö. 13. yüzyılda tek tanrı fikrini ve kurallarını kavmine uygulayan ilk peygamber Musa'dır, bunları 10 emir halinde halkına bildiriyor:

- 1- Tanrının teklifine inanacaksın;
- 2- Başka bir Tanrı tanımayacaksın,
- 3- Put yapmayacaksın;
- 4- Haftada 6 gün çalışıp cumartesi günü dinleneceksin;
- 5- Ananı babanı sayacaksın;
- 6- Öldürmeyeceksin;
- 7- Çalmayacaksın;
- 8- Yalan söylemeyeceksin;

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/10 Fall 2013

9- Zina etmeyeceksin;

10- Komşunun varlığına göz dikmeyeceksin. (Hançerlioğlu, 1970:40)

Musa'nın yerine Josué geçiyor ve vaadedilmiş topraklara (Kanaan ülkesi, Filistin) İsrail Oğullarını yerleştirmek için Gabaon'da (eski bir Filistin Şehri) beş Kanaan (Canaan) kralı ile savaşırken, savaşı sonuçlandırması ve kazanması için Tanrı güneşi durdurmuştur. İsrail Oğulları İ.Ö. 12-11 yüzyıllarda Filistin topraklarına yerleşmeye başlıyorlar. Ancak İsrail Devletinin ilk kurucusu ve kralı Saül'dür (İ.Ö. 1020-1000). Saül'den sonra (İ.Ö. 1000-972) Davut peygamber İsrail devletinin Kralı olur, Kudüs'ü fetheden ve kurandır. Günümüzde Yahudi amblemi olarak kullanılan iç içe geçmiş iki üçgenden oluşmuş altı kollu yıldızı Davut bulmuştur, buna Hazreti Süleyman'ın mührü de denir. Davut'dan sonra (bir süre Davut ile birlikte ülkeyi yönettikten sonra) Süleyman peygamber geliyor (İ.Ö. 972-932) . İsrail devleti en parlak dönemini Süleyman peygamber zamanında yaşıyor. Hiram ustaya kendi adını taşıyan tapınağı ve kraliyet sarayını yaptırtıyor. Demokrat davranışı ve putperestliği serbest bırakacak kadar hoşgörülü davranması kendinden sonra devletinin dağılmasına sebep olacaktır. Hazreti Süleyman'ın yaptıkları menkıbeler şeklinde doğu toplumlarında anlatılmaktadır. Onlardan bir tanesi şöyledir. İki kadın bir çocuğun anneleri oldukları iddiası ile Süleyman peygambere başvururlar. Her ikisi de çocuğun kendisine ait olduğunu söylemektedir. Süleyman çocuğun ikiye bölünerek yarısını bir kadına diğer yarısını da öteki kadına verilmesini söyler. Bunun üzerine kadının biri hakkından vazgeçer ve çocuğun bölünmesini engeller. Kadının bu davranışı üzerine Süleyman peygamber gerçek anne budur der ve çocuğu ona verir.

İnsanlık tarihinde bir başka önemli olay da Lut (Loth) kavminin yok oluşudur. İbrahim peygamberin yeğeni ve Ölü deniz yakınındaki Sodome ve Gomorrhe şehirlerinde yaşayan kavmin peygamberi Lut, halkını doğru yola sevk edemiyor, 7 yaşındaki çocuktan 70 yaşındaki ihtiyara kadar hepsi ahlak çöküntüsü içinde (homoseksualite) yaşıyorlar. Tanrı bu iki şehri, insanları, ağaçları ve hayvanları ile birlikte yok etmek üzere insan kılığında iki melek gönderiyor. Bu iki melek Lut peygamberin evine misafir oluyorlar, geceyi geçirip sabah olunca şehri yıkacaklar. Fakat şehir halkı Lut peygamberin evinin etrafını sarıyor, ondan gelen iki yabancıyı (melek) kendilerine vermelerini ve ahlâksızlıklarını onlara göstermek istiyorlar. Lut peygamber benim henüz erkek görmemiş iki kızım var, isterseniz onları size vereyim, istediğinizi yapın onlara ama evime misafir gelen iki yabancıya dokunmayın diyor. Sodome halkı, hayır biz kızlarımızı değil o iki adamı istiyoruz diye bağırıyorlar. Lut zorlukla evine girip kapıyı kapatabiliyor. Evinde misafir bulunan iki melek sen eşini ve iki kızını alarak ve arkanıza bakmadan şehri terk edin, diyorlar. Lut söyleneni yapıyor. Şehri terk ederken eşi geri dönüp baktığı için tuzdan bir heykele dönüşüyor, Lut iki kızı ile yüksek dağdaki bir mağaraya sığınıyor, Sodome ve Gomorrhe şehirleri de gökten yağın kükürt tozları ve alevlerle yarıp kül olup gidiyorlar.

Diller

Bu gün dünyada var olan tüm insanlar Tufandan sonra Nuh ve üç oğlundan türemişlerdir. Çünkü tufandan bu dört erkek ve eşleri kurtulabilmişlerdir. Nuh'un üç oğlu, torunları, torunlarının torunları diyerek tüm dünyaya dağılmışlar, çoğalmışlar, belirli toprakları vatan edinmişler, toplumlaşmanın temel ögesi sayılan, iletişim aracı olan dilleri meydana getirmişlerdir. Nuh'un büyük oğlu Sem'den Araplar ve Yahudiler türemişlerdir ve dillerine semitik dil yani Sami dilleri diyoruz. Hem Arapça hem de İbranice Sem'in konuştuğu dilden geldiği için semitik dil grubuna girerler. Hint-Avrupa dil grubuna giren diller ve kavimler üçüncü oğlu Yafes'ten (Japhet) meydana gelmişlerdir. Chateaubriand **Mezar Ötesi Hatıralar** adlı eserinden dillerinin ve ırklarının Yafes'in büyük oğlu Gomer'den geldiğini ileri sürer. (Chateaubriand, 1964:168). Ortanca oğlu Kam'dan (Cham) da diğer diller ve kavimler, özellikle siyah ırklar meydana gelmiştir (La sainte Bible, Genese, Esaie 55:1-40). Tevrat'da incir ağacı ve meyvesinin adı, Fırat nehrinin adı geçmektedir.

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/10 Fall 2013

Âdem ile Havva incir yaprağından giysi ile Tanrı'nın huzuruna çıkıyorlar. Fırat nehri Eden cennetini sulayan bir ırmağın dört kolundan birinin adıdır. Sonra Tanrı Âdem ve Havva ile birlikte yarattığı hayvanları, canlıları Âdem'in yanına getiriyor. Âdem onlara birer ad veriyor. Bu gün Âdem'in hangi canlıya hangi adı verdiği tam bilinmiyor. Nuh Tufanında karga ve güvercinin adı geçmektedir. Aslında Nuh'tan sonra dünyada bir tek millet ve bir tek dil olması gerekirdi ve Tevrat'a göre de öyleydi. Fakat onların Babil (İbranicede Tanrı'nın kapısı) Kulesini yaparak göğe çıkmak isteyişlerini Tanrı kendine Şirk koşar gibi algılıyor, kuleyi yıkıyor ve insanları dünyanın dört bucağına yayıyor. Belirli gruptaki insanlar belirli sınırdaki toprakları vatan ediniyorlar, eşyalara ve canlılara farklı adlar veriyorlar ve böylece çeşitli diller oluşuyor. Lamartine "Vatan"ın atalara gösterilen sevgiden, saygıdan doğduğunu söyler (Gendrot-Eustache, 1953:98). Tıpkı Mehmet Akif Ersoy'un: "Toprak, Eğer Uğrunda Ölen Varsa Vatandır" dediği gibi. Zaten vatan sözcüğünün Fransızca aslı "Patrie"dir, o da Latince "Pater"den (baba) gelir. Dil bilimci Saussure "milletleri millet yapan dildir", der (Sausurre, 1969:40). Demek ki belirli toprak parçasını vatan edinmiş belirli gruptaki insanların yarattığı diller farklı farklı olmuşlardır. Bu gün ana dilden ayrılan diller benzerliklerinin koruyamıyor, farklılıklar oluşuyor, Türkiye Türkçe'si ile Azeri Türkçe'si, Fransa Fransızca'sı ve Kanada Fransızca'sı, İngiltere İngilizce'si ve Amerikan İngilizce'si gibi. Eğer aynı olsa idi, üniversitelerimizde İngiliz Dili ve Amerikan Dili gibi ayrı bölümler açmaya gerek olur muydu? Tabii iletişim ve ulaşım araçlarının bulunmadığı eski çağlarda birbirinden farklı çok dillerin oluşması doğaldır.

Sonuç

Bu incelemelerden insan aklına çok ters gelmeyen, hatta zaman zaman uyuşan bazı sonuçlar çıkarmanın da mümkün olduğunu gördük. Örneğin dünya ve insanlık tarihinde Yahudiler ve Araplar çok önemli roller oynamışlardır. Her iki ırk da İbrahim peygamber soyundan gelmektedir. Nuh peygamberin tufandan sonra diktiği ilk ağaçlar üzüm bağlarıdır ve oradan da şarap yamaktır. Torunu Kanaan dedesi Nuh'a fazla şarap içiriyor ve Nuh peygamber sıcağın üstünü çıkarıyor ve Kanaan dedesini çıplak görüyor ve Nuh Torunu Kanaan'ı lanetliyor. Bu günkü Filistin ve Kudüs'ün olduğu yere Kanaan'ın ülkesi deniyordu. Süt ve Bal memleketi anlamına gelen bu yerler aynı zamanda İsrail Oğulları için vaadedilmiş topraklar anlamına gelmektedir. Musa savaşı göze almadığı için vaadedilmiş toprağa giremiyor, ancak ondan sonra gelen Josué savaşarak 12. yüzyıldan itibaren Yahudiler bu topraklara yerleştirmeye başlıyor. Yüzyıllardır savaşların bitmediği ülke demek ki lanetli bir torunun ülkesidir. Yahudiler de Tanrı ile savaşan ve Tanrı'nın topal ettiği Yakup peygamberin soyundan gelmektedirler. Tanrı ile savaşan sonra Tanrı Yakup'a senin adın bundan sonra "Tanrı ile Savaşan" anlamına gelen İsrail olacak ve nesline de İsrail Oğulları denecek der. Yahudilerin atası Yakup'da lanetli sayılır. Bu bakımdan dinsel ve tarihsel gerçekler göz önüne alındığında dünyanın bu noktasında huzur tesis etmenin güç olduğu ifade edilebilir. Yahudiler ve Araplar kardeş çocukları oldukları halde tarih boyunca birbirlerine hasım iki kavim gibidirler.

Tanrı Adem ile birlikte tüm hayvanları da topraktan yaratıp, onlara üfleyerek ruh verip canlandırmıştır. Bu bakımdan tüm hayvanlar, kuşlar, canlılar, ruh bakımından insanın kardeşi, akrabasıdır. Vücutları farklı olsa da ruhlar aynı kaynaktır. Bir otomobil bir köpek yavrusunu ezse, bir de akasya ağacı fidesini kırsa, ezilip ölen köpek yavrusuna kırılan akasya fidesinden daha çok üzülürüz ve acırız. Çünkü aynı ruhu taşıyoruz. Zaten "ruh" sözcüğü Latince'de "anima"dır; çoğu batı dillerindeki ve Fransızcadaki hayvan sözcüğü "animal" da "ruhlı", "ruhu olan" anlamındadır. İnsanlara canlılık veren ruh aynı zamanda Hristiyanlar da Meryem'in İsa'ya hamile kalmasında etken olmuştur. Meryem Ana'nın Tanrı ile birlikteliğini ruh sağlamıştır ve hristiyanlarda üçlü Tanrı'nın (Trinité) birisi ruhtur (Baba, Oğul, Kutsal Ruh).

Bazı bilim adamları ve etnologlar Türkler ile Amerikan Yerlilerinin (yani Kızılderililerin) aynı ırktan geldiğini ileri sürmektedirler. Chateaubriand'ın 1800'lü yıllarda Amerika'ya yaptığı

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/ 10 Fall 2013

seyahatle ilgili notlarını yazdığı **Mezar Ötesi Hatıralar**'ındaki şu cümleyi okuduğumuz zaman hayrete düşmememiz mümkün değildir: “Ertesi günü kafalarımızı ve göğüslerimizi tokuşturarak ayrıldık” (Chateaubriand,1964:257). Chateaubriand bir Amerikan Yerlisinin kulübe vari otelinde geceyi geçirip ertesi günü onların usulüne göre ayrılışını anlatıyor bu cümlede. Tıpkı Türkiye'deki belirli bir grup insanın selamlaşırken ve ayrılırken kafalarını tokuşturdukları gibi. Esmer insanların daha çok Nuh'un ikinci oğlu Kam'dan (Cham) türediğini yazar Tevrat. Belki Türkler ile Kızılderililer'in atası Kam (veya Ham) olabilir diye düşünüyorum.

Tanrı ile insan arasında da bir ilişki vardır. Tanrı Âdem'i kendi suretinde yaratmıştır, büyük çapta insan Tanrı'nın bir benzeridir, ruhu Tanrı'dandır. Ancak Tanrı en mükemmel, güzel ve iyi varlıktır. İnsan ise eksik yaratıktır. Benzediği Tanrı'ya yakın olabilmesi için insanın iyi ahlaklı, erdemli, iyilik yapan olması gerekir, bunun için insanın kendisi ve etrafı ile mücadele etmesi zorunludur. İcabında aç kalacak ama hırsızlık yapmayacak, haksızlıkların üstüne gitmek için cesur ve erdemli olacaktır. Tanrı'nın ise kendisinin zorlamaya ve mücadele etmeye ihtiyacı yoktur, çünkü o her şeye kadirdir (Omnipotent), bir şeye ol derse olur, olma derse olmaz. Bunun için Montaigne erdemli sıfatını Tanrı için kullanamayız, ancak insan için kullanırız, Tanrı için ise “iyi, güçlü, doğru” sözcüklerini kullanmak daha yerindedir der (Montaigne, 1985: 109-110). Yani insan ne kadar erdemli olursa yaradanına o kadar yakın olur.

Din ve özellikle dil milletleri oluşturan en etkili öğelerdir. Yahudiler iki defa vatanlarından kovulmuşlardır. Birisi İ.Ö. 587 yılında diğeri ise İ.S. 135 yılında. 135 yılından 1948 yılına kadar dünyaya dağılmış bir şekilde yaşamalarına rağmen dinleri ve dilleri sayesinde 1948 yılında yeniden 1813 yıl önce kovuldukları toprakta bir devlet kurabilmişlerdir. Dil bilimciler mevcut dilleri incelerler ama dillerin nerden geldiği konusunda bir şey söylemezler. Her şeyi bir tarafa bıraksak bile Arapça ve İbranice'nin Nuh'un oğlu Sem'den geldiği kesin, çünkü bilimsel kitaplar da bu dilleri semitik (Sem'den) dil diye tarif eder. Daha yakın tarihleri kapsadığı için Hıristiyanlık ve İslam üzerinde durmadık.

KAYNAKÇA

- CHATEAUBRIAND (1964), *Mémoires d'Outre--Tonbe*, 3 Vol., Paris, Ed. Gallimard.
- ELIADE M. (2003), *Dinler Tarihine Giriş*, İstanbul: Kabalcı Yayın Evi.
- GENDROT F., EUSTACHE, F.M. (1961), *Auteurs Francais*, 19. Siecle, Paris, Ed. Hachette.
- HANÇERLİOĞLU O. (1970), *Düşünce Tarihi*, İstanbul: Varlık Yayın Evi.
- LA SAINTE BIBLE, (sans date), Allauch-France, Essai 55.
- MONTAIGNE M. DE (1985), *Essais* (Extraits analysés et préparés par Claude Faisant), Nancy, Ed, Bordas.
- ROBERT, P. (1975), *Le Petit Robert 2*, Paris: S. E. P. R. E. T.
- ROUSSEAU, J. J. (1966), *Emile ou De L'Education*, Paris: Garnier-Flammarion.
- SAUSSURE F. De (1969), *Cours de Liguistique Générale*, Paris: Payot.
- VERSINI L. (1988), *Le XVIII. é siecle, Littérature française*, Nancy, Presses Universitaires De Nancy.

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 8/10 Fall 2013

